

LENTOPALLON Minimaajoukkue 2015-2016 syntyneille

Vuonna 1999 aloitettu Minimaajoukkue jatkuu Lapin urheiluopistolla sekä palaa juurilleen Piispalan Kannonkoskelle. Leirit toteutetaan 4-5 luokkalaisten kanssa niin, että projekti loppuu viimeistään 7 luokan syksyllä. Vuoden lopussa aloitettavaan 7 leirin projektiin otetaan mukaan 2015-2016 syntyneitä tyttöjä ja poikia. Etäinfo 3.9.2026 klo 18-19. Tutustu lisää www.finnvolley.com

**SANTA
SPORT**

Piispala

www.finnvolley.com

Kuusi vuotta minimaajoukkueessa

Perheessämme on kolme lentopalloa harrastavaa lasta ja ensimmäinen ”minarimme” käynnistyi koronapandemian jälkimainingeissa Rovaniemen Santasportilla alkuvuonna 2021. Ensimmäinen leiri oli jännittävää aikaa, niin vanhemmille kuin itse minillekin. Jo selviytyminen Santasportin sokkeloisilla käytävillä Tieran Auditorioon tai Teho- ja Voima-kokoustiloihin oli melkoinen seikkailu ensikertalaisille. Heti ensimmäisestä leirityksestä alkaen oli hienoa nähdä, kuinka minejä ohjattiin tutustumaan eri paikkakunnilta tulleisiin nuoriin. Toki alkuun lapsia selkeästi jännitti mennä pallottelemaan, saati jopa keskustelemaan jonkun ivalolaisen kanssa. Ensimmäisen leirityksen jälkeen saimme kuitenkin kotona kuulla, että ivalolaiset onkin ihan ”pro äijjiä”!

Myös vanhemmat osallistettiin harjoitusten avustamiseen, mikäli vain uskalsi kentän tasolle laskeutua mukaan. Tämä kutsu otettiin ilolla vastaan ja useampi vanhempi olikin mukana avustamassa ja oppimassa itsekin. Monet harjoitteet siirtyivät myös Muhos Volleyn arkeen mukaan – erityismaininta Jounin ”pumpukaivo”-treenille, minkä tavoitteena oli saavuttaa täydellinen ”toilet position” vastaanotossa. Minariprojektin huipentuma oli ehdottomasti Italian leiri ja Cesenatico. Kunhan minien ensimmäinen yö ”vankilassa” eli EuroCampillä on selätty ja on päästy tutustumaan alueen luomiin mahdollisuuksiin, majoitustilat ovatkin muuttuneet mielekkäiksi levähdyspaikoiksi missä pääsee lepäämään aktiviteettien ja retkien välissä. Vanhemmat pääsivät Italian leirilläkin halutessaan vapaasti osallistumaan minien arkeen harjoitusten tai aktiviteettien yhteydessä.

Koronan vuoksi ensimmäinen minarimme oli aikataullisesti varsin tiivis. Olisiko tämä ollut syynä siihen, että omasta mielestämme tämän ikäryhmän osalta minarihenki tarttui myös vanhempiin hyvin vahvasti. Yhteistä iltaa hotelli Miramaren patiolla on muisteltu moneen kertaan ja siellä solmitut ystävyudet ja yhteistyökuviot ovat vahvasti mukana vieläkin, myös seuratoiminnassa.

Omalta osaltamme teimme kolme täysin erilaista reissua Italiaan. Ensimmäisellä kerralla elimme hyvin vahvasti mukana EuroCampin arjessa ja halusimme kokea mahdollisimman paljon. Mieleenpainuvimmat hetket olivatkin käynti Venetsiassa, iltapelit ja erityisesti leiripelit italialaisia vastaan Maamme-lauluineen.

Perheemme toinen minarikierros alkoi puolen vuoden päästä esikoisemme minarin päättymisestä, joulukuussa 2022. Toisen lapsen ollessa leirityksessä vaihdoimme vanhempien kesken rooleja ja tällä kertaa pääosin äiti kulki lapsemme mukana Rovaniemen leirityksessä. Sokkeloiset käytävät alkoivat olla jo tuttuja, tosin vieläkin niissä oli opiskeltavaa ja löydettiin sieltä uusia oikoreittejäkin. Leiritykset toteutuivat totutulla ja hyväksi havaituilla tavoilla. Uusia ohjaajiaakin oli tullut mukaan toimintaan. Vanhemman näkökulmasta minariviikonloput olivat mukavia lomasia arjen keskelle: lapsen treenatessa lentopalloa vanhempi sai nauttia Santasportin urheilumahdollisuuksista ja maittavasta ruoasta, käydä seuraamassa minaritreenejä ja viettää omaa aikaa. Italia ja Cesenatico koettiin jokaisen lapsen leirityksen aikana uudestaan, mutta hyvällä tavalla. San Marinon linnoitusten tornit löysimme vasta toisella kerralla eksyessämme ensimmäisellä kertaa kidutusmuseon kokemuksen jälkeen kaupungin toiselle reunalle. Toisen lapsen Italian leiriviikolla Cesenaticon kadut alkoivat jo olla tuttuja ja lähikauppojen sijainnit olivat tiedossa siestan sulkiessa yllättäen (myös kolmannella kerralla) ravintolat nälkäisiltä matkailijoilta.

Perheemme kolmannen lapsen minariprojekti alkoi jälleen puolisen vuotta edeltävän minarin jälkeen, marraskuussa 2024, ja tällöin kaikki olikin meille jo varsin tuttua. Kuopuksemme oli seurannut tarkkaavaisesti sisartensa minaritaipaleet ja olikin jo konkari aloittaessaan oman projektinsa. Kulkipa kuopus muutaman kerran ihan itsenäisesti junalla yksin Muhokselta Rovaniemelle ja takaisin. Toki täti avitti Rovaniemellä juna-aseman ja Santasportin välin kulkemisessa. Leirityksessä saatiin jälleen uusia kavereita ja kotiin saapui aina tyytyväinen mutta väsynyt lapsi. Vaikka projektin alkumatkalla koitimmekin vahvasti vihjailla, että mahdollinen Kroatian leiriviikko olisi mukava tällä kertaa kokea, lähdimme mielellämme Italiaan Cesenaticoon. Kolmas ja viimeinen leirityksemme oli jälleen erilainen. Tällä kertaa jätimme jo tutuksi tulleet tutustumiskohteet leiriohjelmasta käymättä ja keskityimme muiden retkeillessä olemaan perheen kesken. Tekemistä löytyi rannalta, hotellin altaalta, kauppakautilta sekä ostoskeskuksista; minne milloinkin päätimme mennä. Yksi vanhempien suosikeista oli tutustua Cesenaticoon ja sen ympäristöön rauhallisesti pyöräillen.

Erityisesti Cesenaticon turvallisuus ja siisteys miellytti perhettämme. Kadut ja ravintolat olivat täynnä väkeä, niin ystävällisiä paikallisia perheitä kuin turistejakin iltamyöhään asti. Missään vaiheessa emme kokeneet turvattomuuden tunnetta itsemme tai lastemme osalta Cesenaticossa tai EuroCampillä. Kaikki lapsemme muistelevat vielä pitkään kokemaansa aikaa minimaajoukkueessa ja me vanhempina näimme huikeita kehityssaskelia, niin omien kuin muidenkin minien kasvamisessa harrastavasta lapsesta nuoreksi rohkeammaksi urheilijaksi.

Kuuden vuoden kokemuksella minimaajoukkueen toiminnasta voimme lämpimästi suositella kaikille osallistumista omaan miniprojektiinne!

Jarkko, Anna, Jenni, Aino ja Aapo Happon

Muhos Volley

www.finnvolley.com